

karşılık vermişlerdir. Ayet-i kerime bu gerçekte; eğiyle vurguluyor:

1608;1614;1605;1614;1619;1575;

1575;1614;1585;1618;1587;1614;1604;1618;1606;1614;1575;1603;1614;1575;1616;1604;1617;1614;1575;

1603;1614;1619;1575;1601;1617;1614;1577;1611;

1604;1616;1604;1606;1617;1614;1575;1587;1616;

1576;1614;1588;1770;1610;1585;1575;1611;

1608;1614;1606;1614;1584;1770;1610;1585;1575;1611;

1608;1614;1604;1648;1603;1616;1606;1617;1614;

1575;1614;1603;1618;1579;1614;1585;1614;

1575;1604;1606;1617;1614;1575;1587;1616;1604;1614;1575;

1610;1614;1593;1618;1604;1614;1605;1615;1608;1606;1614;

“Biz seni bittinin insanlara ancak midedeyici ve uyarıcı olarak

gönderdik; fakat insanların bu gerçeği bilmezler” (Sebe, 34/28)

Konu başında zikrettiğimiz ayetlerde bize şu mesaj veriliyor: Ahiretin

gerçeği; ekleşeceğinde şüpheli yoktur. Rabbiniz, haktır. Dininiz haktır, kitap haktır,

peygamber hak ile gönderilmiştir. Kıyamet ve mizan haktır. Bununla olduğunu

öğrendikten sonra artık Rabbinize dînin. Kim kurtuluşa ermek istiyorsa

Kur’an ve sünnete tabi olsun, gerçekte; ek bir iman ve amel-i salih ile Rabbinin

yoluna girsin, O’nunla; elde etmek ve cezasından uzaklaşmak

istenebilir. Kâfirler ise yakın bir azap ile uyarılmaktadır. Onun vukuu, kesin

olduğu için yakın sayılmıştır. Her gelecek, aslında yakındır. Nitekim şu ayet de, bu manaya

işaret etmektedir:

1603;1614;1575;1614;1606;1617;1614;1607;1615;1605;1618;

1610;1614;1608;1618;1605;1614;

1610;1614;1585;1614;1608;1618;1606;1614;1607;1614;1575;

1604;1614;1605;1618;

1610;1614;1604;1618;1576;1614;1579;1615;1619;1608;1575;

1575;1616;1604;1617;1614;1575;

1593;1614;1588;1616;1610;1617;1614;1577;1611;

1575;1614;1608;1618;

1590;1615;1581;1648;1610;1607;1614;1575; “Kıyameti

görmek için onlar, sanki dünyada ancak bir akşam yahut bir kuşluk vakti

kadar kalmış gibidirler.” (Nazi, 79/46) O insan ne yapıp yapmadığına bir

bakar. Herkes orada hazırladığı hayır ve şerri bulacaktır. Mînin, ben bunu mîmit

ediyordum diyecek. Ancak Allah’tan gelen gerçeği; ekleri; ren kâfir ise;

“Eyvah benim hâlim ne olacak, keşke ben de toprak olan şu hayvanlar gibi olsaydım,

keşke topraktan yaratılan Adem (a.s.)’i kendime örnek alsaydım, insana yaraşır

davranışlarda bulunsaydım” gibi ifadelerle pişmanlığını dile getirecektir:

1610;1614;1608;1618;1605;1614;

1578;1614;1580;1616;1583;1615;1603;1615;1604;1617;1615;

1606;1614;1601;1618;1587;1613;1605;1614;1575;

1593;1614;1605;1616;1604;1614;1578;1618;

1605;1616;1606;1618;1582;1614;1610;1618;1585;1613;

1605;1615;1581;1618;1590;1614;1585;1575;1611;1754;

1608;1614;1605;1614;1575;

1593;1614;1605;1616;1604;1614;1578;1618;

1605;1616;1606;1618;1587;1615;1619;1608;1569;1613;1754;

تَوَدُّ لَوْ
اَنَّ
بَيْنَهَا
وَبَيْنَهُٓ
اَمَداً
بَع۪يداًۜ
وَيُحَذِّرُ
03;ُمُ اللّٰهُ
نَفْسَهُۜ
وَاللّٰهُ
رَؤُ۫فٌ
بِالْعِبَاد
16;۟ “Herkesin yaptığı iyiliği ve yaptığı kötülüğü hazır
bulacağı günde kişi, kötülükleri ile kendi arasında uzak bir mesafe
bulunmasını ister.” (Âl-i İmrân, 3/30) Dünyaya olduğundan fazla kıymet
vermemeliyiz ve zayıflığımızın farkında olmalıyız. Neticede her nefis ölümü
tadacak, yaptıklarının ve sorumlu olup da yapmadıklarının hesabını verecektir. Yüce Allah
katında, asıl değere tabi olan fizikî yapımız, makamımız, çevremiz ve mal varlığımız
değildir. Bu gibi değerler dünyada kalır. Önemli olan bizim nasıl inandığımız, ne
tür davranışlarda bulunduğumuz ve Allah’ın rızasını kazanmak için neler
yaptığımızdır. Ahiret için ne hazırladığımız, amel sandığımızı neler koyabildiğimizdir.
Konuyla ilgili Kümeyl b. Ziyâd’ın anlattığı şu hadise çok manidardır:
“Bir gün Ali b. Ebû Tâlib (r.a) ile geziye çıktık, mezarların bulunduğu
alana vardığımızda kabristana yönelererek; -“Ey kabir halkı! Ey
çürümüş ahali! Ey yalnızlık mensupları! Sizde ne haberler var? Bizdeki
haberler şunlar: Mallarınız bölüşüldü, çocuklarınız yetim kaldı,
eşleriniz kocaya vardı, kocalarınız yeni eşler aldı! Bizdeki haberler bunlar, sizden ne
haber?” dedikten sonra bana dönerek; -“Eğer onlara cevap için izin
verilse; ‘Azığın hayırlısı Allah korkusudur,’ derler,” diyerek ağladı ve
şöyle dedi: -“Ey Kümeyl! Kabir, amel sandığıdır, ölünce orada neler
saklandığını anlarsın!” (Kandehlevi, Hayatu’s-Sahabe, III, 170) Yukarıda
zikrettiğimiz Nebe’ suresinin son iki ayeti, insanların kıyamet gününde iki gruba
ayrılacağına delalet ediyor. Allah’ın rızasına ve ikramına nail olacak müminler grubu
ve Allah’ın rahmetinden uzak, azap içinde olan inkârcılar grubu. Rabbimizin
rızasına ve ikramına nail olabilmek için yaşamakta olduğumuz şu dünya hayatını iyi
değerlendirmeliyiz. Dr. Sabri TüRKMEN

[islam ve Hayat.Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)